

Målnummer:	6792-08	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2009-06-02		
Rubrik:	Ett bolag som bedriver verksamhet i form av portföljförvaltning av värdepapper för sina kunders räkning har ingått ett samarbetsavtal med en depåhållande bank. Enligt avtalet lägger bolaget order hos banken om köp och försäljning av värdepapper, varefter banken genomför transaktionen. Bolaget har ansetts tillhandahålla banken en från skatteplikt undantagen tjänst avseende förmedling av värdepapper. Förhandsbesked angående mervärdesskatt.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 3 kap. 9 § tredje stycket 1 mervärdesskattelagen (1994:200)• Artikel 135.1 rådets direktiv (2006/112/EG) av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• EG-domstolens dom i mål C-2/95, SDC• EG-domstolens dom i mål C-235/00, CSC• EG-domstolens dom i mål C-453/05, Volker Ludwig• RÅ 2003 ref. 72• RÅ 2004 ref. 100		

REFERAT

I en ansökan hos Skatterättsnämnden om förhandsbesked anförde X AB (bolaget) bl.a. följande. Bolaget är ett värdepappersbolag med tillstånd från Finansinspektionen att bedriva värdepappersrörelse. Tillståndet omfattar handel med finansiella instrument för annans räkning i eget namn, förmedling av kontakt mellan köpare och säljare av finansiella instrument eller i annat fall medverkan vid transaktioner avseende sådana instrument samt förvaltning av någon annans finansiella instrument. - Bolagets verksamhet utgörs av portföljförvaltning. Det innebär att bolaget köper och säljer fondandelar/värdepapper för dess kunders räkning. Bolaget är organisatoriskt sett inte kopplat till någon bank eller något försäkringsbolag. Bolaget har inte några egna fonder. I stället förvaltas kundernas kapital i olika fondbolags fonder. Bolaget har ingått samarbetsavtal med den depåhållande banken Y AB hos vilken bolaget öppnar depåer för kundernas räkning. Utifrån dessa depåer utför bolaget för kundernas räkning köp och försäljning av fondandelar (värdepapperstransaktioner). Bolagets intäkter utgörs av avgifter, courtage och provisioner hänförliga till genomförda transaktioner. Intäkterna utbetalas från depåbanken till bolaget. Även bolagets förvaltningsarvoden betalas från kunden till bolaget via depåbanken genom att medel dras från kundernas depåkonton. - X AB ställde följande fråga till nämnden. Omfattas bolagets omsättning av tjänster med ersättningar i form av courtage och up-front provision av undantaget från skatteplikt i 3 kap. 9 § tredje stycket 1 mervärdesskattelagen (1994:200), ML, för förmedling av värdepapper?

Skatterättsnämnden (2008-09-16, Svanberg, ordförande, Ohlson, Harmsen Hogendoorn, Posjnov, Rabe, Renström) yttrade: Förhandsbesked. - Omsättning av den tjänst för vilken X AB erhåller ersättning av Y AB i form av andel av courtage och andel av s.k. up-front provision omfattas av undantaget från skatteplikt för förmedling av aktier, andra andelar och fordringar i 3 kap. 9 § tredje stycket 1 ML. - Motivering. - X AB bedriver verksamhet i form av portföljförvaltning av värdepapper och ingår i denna verksamhet avtal om kapitalförvaltning med kunder. X AB har inte några egna värdepappersfonder utan kundernas kapital är placerat i olika fondbolags fonder. För att kunderna ska kunna köpa och sälja fondandelar krävs att de öppnar depåer genom vilka transaktionerna kan genomföras. X AB har därför ingått ett samarbetsavtal

med den depåhållande banken Y AB hos vilken X AB öppnar depåer för kundernas räkning. Vidare finns som avtalsvillkor i avtalet om kapitalförvaltning mellan X AB och kunden att kunden öppnat eller genom X AB:s förmedling kommer att öppna värdepappersdepå hos Y AB. Enligt de allmänna bestämmelserna för depå-/kontoavtal hos Y AB ska Y AB på uppdrag av kunden utföra köp och försäljningar av värdepapper över depån. - Av det mellan X AB och Y AB ingångna samarbetsavtalet framgår bl.a. följande. X AB ska förvalta kundernas depåer hos Y AB varvid X AB bl.a. ska ha möjlighet att lägga order direkt i Y AB:s handlersystem. I en bilaga till samarbetsavtalet görs en s.k. flödesbeskrivning av hur orderläggning och utförande av värdepapperstransaktionen genomförs. Av denna bilaga och handlingarna i ärendet i övrigt kan följande utläsas. När en transaktion ska genomföras lägger X AB med stöd av en av kunden utfärdad fullmakt en order i kundens namn till Y AB. Orderläggningen görs via X AB:s IT-system som är sammankopplat med Y AB:s handlersystem. I och med att ordern läggs bokas transaktionen automatiskt på kundens depåkonto hos Y AB. Y AB vänder sig herefter till berörda marknadsplatser/fondförvaltare och utför elektroniskt den av kunden genom X AB beordrade värdepapperstransaktionen. Y AB är förvaltarregistrerat hos fondbolagen varför de transaktioner som genomförs görs i Y AB:s namn. Efter utförd värdepapperstransaktion skickar Y AB transaktions-/positionsfil till X AB:s IT-system. X AB bokar informationen om transaktionen i sitt affärssystem varvid informationen blir tillgänglig för kunden. - Y AB tar ut ett courtage av kunden för de värdepapperstransaktioner som görs över depån. När Y AB lägger en order i ett visst fondbolags värdepappersfond erhåller Y AB vidare en s.k. up-front provision av fondbolaget. Enligt samarbetsavtalet med X AB ska X AB erhålla 53 procent och Y AB återstoden av det courtage som kunden betalat till Y AB. Dessutom ska X AB erhålla 90 procent av den up-front provision som utbetalas till Y AB medan återstoden tillfaller Y AB. X AB:s kunder erlägger även avgifter för kapitalförvaltningen och vissa administrativa avgifter till X AB vilka av X AB har bedömts vara mervärdesskattepliktiga. - X AB frågar om dess omsättning av tjänster med ersättningar i form av del i courtage och i up-front provision omfattas av undantaget från skatteplikt i 3 kap. 9 § tredje stycket 1 ML för förmedling av värdepapper. Bolaget anser att rättsläget har förändrats i och med EG-domstolens dom i mål C-453/05 angående Volker Ludwig. - Skatteverket anser att den omständigheten att X AB från Y AB uppbär ersättning som en del av den provision som Y AB uppbär för genomförda transaktioner avseende värdepapper är en omständighet som talar för att X AB:s tjänst skulle kunna ses som förhandling/förmedling. Å andra sidan agerar X AB inom ramen för ett befintligt förvaltningsuppdrag och när fråga är om diskretionär förvaltning tas ingen ytterligare kontakt med kunden. Transaktionerna genomförs i Y AB:s namn och utan någon vidare inblandning från bolaget. X AB:s tillhandahållande gentemot Y AB inskränker sig i dessa fall alltså till att inge en order om köp eller försäljning/inlösen av värdepapper som görs av bolagets kund med Y AB som motpart. Skatteverket ställer sig tveksamt till att domen angående Volker Ludwig innebär en sådan utvidgning av förmedlingsbegreppet att tjänster av det slag som är aktuella i ärendet numera omfattas av undantaget i 3 kap. 9 § tredje stycket 1 ML. - Enligt 3 kap. 9 § första stycket ML undantas från skatteplikt omsättning av bank- och finansieringstjänster samt sådan omsättning som utgör värdepappershandel eller därmed jämförlig verksamhet. Med värdepappershandel förstås enligt tredje stycket 1 samma paragraf omsättning och förmedling av aktier, andra andelar och fordringar, oavsett om de representeras av värdepapper eller inte. - Ovannämnda bestämmelser ska tolkas mot bakgrund av motsvarande reglering i artikel 135.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet). Såvitt här är av intresse ska från skatteplikt undantas transaktioner, inbegripet förmedling men med undantag av förvaltning och förvar, rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper (135.1.f). Före den 1 januari 2007 fanns motsvarande bestämmelser i artikel 13 B d punkt 5 i det numera upphävda direktivet 77/388/EEG (sjätte direktivet). - Det finns ingen definition av begreppet förmedling i mervärdesskattedirektivet. Uttrycket förmedling i nu gällande direktiv motsvarades av uttrycket förhandling i sjätte

direktivet. Beroende på språkversion används i mervärdesskattedirektivet antingen begreppet förhandling eller förmedling. Detsamma gällde för sjätte direktivet. I det följande används begreppen synonymt med varandra. - EG-domstolen har i flera fall bedömt innebörden och räckvidden av undantaget för sådan förhandling av olika slag som omfattades av artikel 13 B d p. 1 - 5 i sjätte direktivet. - Målet C-235/00 CSC Financial Services Ltd, CSC, (rättegångsspråk engelska) gällde tillämpningen av artikel 13 B d punkt 5 i sjätte direktivet på s.k. call center-tjänster som ett bolag tillhandahöll sin uppdragsgivare, ett finansinstitut. Domstolen hänvisade i p. 25 och 26 till bedömningen i mål C-2/95 Sparekassernes Datacenter (SDC). I sistnämnda dom framhåller domstolen att transaktioner undantagna från skatteplikt i den mening som avses i artikel 13 B d punkterna 3 och 5 vid en helhetsbedömning ska framstå som en avgränsad enhet som syftar till att uppfylla de särskilda och väsentliga funktionerna inom någon av de tjänster som beskrivs i de nämnda punkterna. Vad gäller transaktioner rörande överföringar i punkt 3 ska de tjänster som tillhandahålls således syfta till att överföra medel och medföra rättsliga och finansiella förändringar (p. 66). De verksamheter som rör värdepapper och som undantas i punkt 5 avser de verksamheter som utförs på värdepappersmarknaden (p. 72). Handeln med värdepapper omfattar handlingar som förändrar den rättsliga och finansiella situationen mellan parterna och som kan jämföras med de handlingar som förekommer vid överföring eller betalning (p. 73). I domen angående CSC konstaterade domstolen vidare i fråga om undantaget för transaktioner och förhandlingar rörande värdepapper, att uttrycket "och förhandlingar" (eng. "including negotiation") inte syftar till att utgöra en definition av det huvudsakliga innehållet i det undantag från skatteplikt som föreskrivs, utan till att utöka bestämmelsens tillämpningsområde till förhandlingsverksamhet (p. 38). Utan att det är nödvändigt att fråga sig exakt vilken räckvidd uttrycket förhandlingar har - vilket för övrigt återfinns i andra bestämmelser i sjätte direktivet och särskilt i punkterna 1-4 i artikel 13 B d - kan det enligt domstolen konstateras att uttrycket i nämnda punkt avser verksamhet som utförs av en mellanman som inte är part i ett avtal avseende en finansiell produkt och vars verksamhet skiljer sig från de typiska avtalsenliga prestationer som parterna i sådana avtal utför. Förhandlingsverksamhet är nämligen en tjänst som utförs för en avtalsparts räkning och för vilken denna utger vederlag såsom för fristående förmedlingsverksamhet. Verksamheten kan bl.a. bestå i att underrätta parten om tillfälle att sluta ett sådant avtal, att komma i kontakt med motparten och (eng. "or") att förhandla om detaljerna i prestationen och motprestationen i kundens namn och för dennes räkning. Denna verksamhets ändamål är således att göra det som är nödvändigt för att parterna ska sluta avtal, utan att förhandlaren har ett eget intresse vad gäller avtalets innehåll (p. 39). Däremot är det inte fråga om någon förhandlingsverksamhet när en av avtalsparterna anförtror en del av de materiella transaktioner (eng. "clerical formalities") som har samband med kontraktet till en underleverantör, såsom information till motparten, mottagande och handläggning av ansökningar om att få teckna de värdepapper som avtalet avser. I ett sådant fall intar underleverantören samma ställning som försäljaren av den finansiella produkten och är således inte någon mellanman som inte har partsställning i avtalet på det sätt som avses med bestämmelsen i fråga (p. 40). - Den i ärendet åberopade domen angående Volker Ludwig, C-453/05, gällde sådan kreditförmedling som avses i artikel 13 B d punkt 1. I domen anförde domstolen att vid tillämpningen av bestämmelsen måste en bedömning göras utifrån själva naturen hos tillhandahållandet och ändamålet med detta (p. 33) och förde ett liknande resonemang (p. 23) som i punkt 39 i domen angående CSC. För att den tillhandahållna tjänsten ska omfattas av undantaget måste den utgöra vad som vid en helhetsbedömning framstår som en avgränsad enhet som medför att de funktioner som är specifika och väsentliga för förhandlingstjänsten uppfylls (p. 36). Begreppet förhandling förutsätter inte nödvändigtvis att förhandlaren, i egenskap av underagent för en huvudagent, tar direkt kontakt med de båda avtalsparterna för att förhandla samtliga avtalsbestämmelser, dock på villkor att dennes verksamhet inte begränsas till ombesörjandet av en del av de materiella transaktionerna i anslutning till avtalet (p. 38). Inte heller utgör

själva det faktum att det finns bestämmelser i kreditavtalet som fastställts i förväg av en av avtalsparterna i sig ett hinder för tillhandahållandet av en förhandlingstjänst då förhandlingsverksamhet kan begränsas till att för en avtalspart ange tillfällen att sluta ett sådant avtal (p. 39). - Regeringsrätten har i sin dom RÅ 2003 ref. 72 funnit att undantaget från mervärdesskatteplikt för värdepappershandel och därmed jämförlig verksamhet inte omfattar mottagande och vidarebefordran av order till fondkommissionärer mot ersättning (s.k. courtagedelning). Vad gäller frågan om verksamheten kunde anses utgöra förmedling av värdepapper fann Regeringsrätten att bolaget visserligen tog emot och vidarebefordrade kundernas order att köpa eller sälja värdepapper till de samverkande fondkommissionärsbolagen men transaktionerna och förhandlingarna genomfördes emellertid därefter av dessa utan medverkan av bolaget. Eftersom bolaget inte deltog i transaktionerna eller förhandlingarna var bolagets verksamhet inte att betrakta som förmedling av värdepapper. I domen redogjorde Regeringsrätten för innehållet i CSC-domen. - Sakförhållandena i det nu föreliggande ärendet har stora likheter med dem som förelåg i RÅ 2003 ref. 72. Den fråga som inställer sig är om EG-domstolens dom rörande Volker Ludwig, som meddelades den 21 juni 2007, innebär sådana uttalanden om begreppet förmedling att rättsläget kan anses ha förändrats. Domen rör visserligen förmedling av krediter (numera artikel 135.1 b) men bör även kunna ligga till grund för tolkningen av nu aktuell bestämmelse om förmedling av värdepapper (artikel 135.1 f) då begreppet förmedling är detsamma i båda punkterna. - Skatterättsnämnden gör följande bedömning. - Enligt handlingarna i ärendet genomförs de aktuella värdepapperstransaktionerna på följande sätt. X AB har fullmakt från sina kunder att lägga order om köp och försäljning av värdepapper. Orderläggningen görs i kundens namn via X AB:s IT-system som är sammankopplat med Y AB:s handlersystem. Transaktionen bokas automatiskt på kundens depåkonto. Y AB vänder sig i eget namn till berörd marknadsplats/fondförvaltare och värdepapperstransaktionerna genomförs i Y AB:s namn. Med hänsyn till vad som sålunda har upplysts innebär förfarandet enligt nämndens mening att det är Y AB och inte X AB som genomför själva värdepapperstransaktionen över depån med X AB:s kunder som uppdragsgivare. - Fråga uppkommer här efter om X AB:s verksamhet enligt samarbetsavtalet med Y AB kan anses innebära att X AB tillhandahåller en förmedlingstjänst åt Y AB. Den bedömningen ska enligt vad EG-domstolen uttalat i domen Volker Ludwig göras utifrån själva naturen hos tillhandahållandet och ändamålet med detta. För att undantaget ska bli tillämpligt krävs att tillhandahållandet utgör vad som vid en helhetsbedömning framstår som en avgränsad enhet som medför att de funktioner som är specifika och väsentliga för förhandlingstjänsten uppfylls. Det faktum att det finns avtalsbestämmelser som fastställts i förväg av en av avtalsparterna hindrar inte i sig att fråga är om förhandlingsverksamhet eftersom sådan verksamhet kan begränsas till att för en avtalspart ange tillfällen att sluta avtal. - Av samarbetsavtalet framgår att detta för X AB:s del har ingåtts bl.a. i syfte att Y AB ska fungera som depåbank/depåhållare för X AB:s kunder. För Y AB:s del får enligt nämndens uppfattning det huvudsakliga syftet med att ingå samarbetsavtalet med X AB antas vara att sistnämnda bolag ska förse Y AB med kunder varigenom det blir möjligt för Y AB att genomföra värdepapperstransaktioner för vilka Y AB erhåller intäkter i form av courtage och up-front provision. - X AB är inte självt part i det uppdragsavtal avseende värdepapperstransaktioner som kunden ingår med Y AB. I stället har X AB enligt nämndens mening ställning av en mellanman som gör det som är nödvändigt för att parterna ska sluta ett uppdragsavtal, utan att ha något eget intresse vad gäller avtalets innehåll. X AB:s uppgift är att sammanföra Y AB med kunderna och därmed bereda Y AB tillfälle att sluta avtal om köp eller försäljning av värdepapper. Med detta synsätt får i enlighet med vad EG-domstolen uttalat i domen Volker Ludwig såväl tjänstens natur som ändamålet med denna anses vara att X AB tillhandahåller Y AB en sådan förmedlingstjänst rörande värdepapper som omfattas av undantaget i direktivet. Den del av courtaget och av up-front provision som X AB erhåller av Y AB enligt samarbetsavtalet får anses utgöra ersättning för denna förmedlingstjänst. -

Förhandsbeskedet har utformats i enlighet härmed.

Ledamoten Wingren var skiljaktig och anförde följande. X AB:s affärsverksamhet, såvitt nu är aktuellt, går ut på att för sina kunders räkning bedriva kapitalförvaltning. Verksamheten har organiserats så att X AB enligt fullmakt för den enskilde kundens räkning eller kunden själv öppnar en depå i en bank och denna depå utgör plattformen för de transaktioner i form av köp och försäljningar av, i förevarande fall, fondandelar för att förmera kundens i depån insatta kapital. - Köp och försäljningar av fondandelar i depån sker via depåbankens handelssystem men i X AB:s eget IT-system. Det är bara X AB som kan genomföra transaktioner i kundens depå. Varken kunden eller depåbanken har således möjlighet att genomföra några köp eller försäljningar utan det beslutar X AB helt självt, dock att i vissa avtal (halvdiskretionär förvaltning) bolaget får genomföra transaktioner först efter kundens skriftliga godkännande. Systemet innebär att värdepapperstransaktionerna genomförs i samma ögonblick som bolaget skickar order därom. - Enligt förutsättningarna i förevarande ärende är Y AB depåbank. Kundens i depån insatta kapital investeras genom banken i olika värdepappersfonder. Y AB har enligt avtal med varje fondbolag, i vars värdepappersfonder kundernas kapital investeras, rätt till viss ersättning från fondbolaget för varje transaktion som görs i det bolagets värdepappersfonder. - I kapitalförvaltningsverksamheten uppbär X AB - förutom mervärdesskattepliktiga förvaltningsavgifter och administrativa engångs-/insättningsavgifter - ersättningar av två slag, i båda fallen med Y AB som utbetalare. Dels är det fråga om andel - 53 procent - i det courtage som Y AB erhåller från depåkunden för gjorda köp och försäljningar av fondandelar i kundens depå, dels andel - 90 procent - i en s.k. up-frontprovision som Y AB uppbär från fondbolagen för transaktionerna. - Jag gör följande bedömning. - Bolagets verksamhet går ut på att förvalta kundernas i bankdepå insatta kapital så att detta ger kunden en god avkastning. Förvaltningen sker genom köp och försäljningar av bl.a. andelar i olika värdepappersfonder. Det är alltså fråga om handel med värdepapper som sker i syfte att öka kundens i depån insatta kapital. Som framgått ovan är det endast X AB som kan besluta om transaktioner med de fondandelar som finns registrerade i kundernas depåer hos depåbankerna. Kunderna har enligt sina avtal med X AB ingen rätt att disponera över depån eller över i depån befintliga tillgångar utan föregående samråd och skriftligt medgivande i varje särskilt fall från bolaget (punkt 9.1 i bilaga till Avtal om kapitalförvaltning - X AB-depån). Först vid tidpunkten för förvaltningsavtalets upphörande övertar kunden ansvaret för den befintliga behållningen på depån (punkt 14.3 nämnda bilaga). - Sammantaget anser jag att de angivna omständigheterna innebär sådana inskränkningar i kundens förfoganderätt över depån och dess tillgångar att kunden inte kan anses som ägare till de enskilda tillgångarna under avtalstiden. Det är därmed enligt min mening inte kunden som köper och säljer tillgångarna i depån utan bolaget med stöd av Y AB:s handelssystem för att öka behållningen i depån, dvs. värdet av kundens kapital. Bolaget bedriver därför i verksamheten handel med värdepapper. Omsättningarna, till vilka andelarna i courtage och s.k. up-frontprovision är hänförliga, är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 9 § första stycket ML jämfört med tredje stycket samma paragraf.

Skatteverket överklagade förhandsbeskedet och yrkade att Regeringsrätten skulle besluta att omsättning av den tjänst för vilken X AB erhöll ersättning i form av andel av courtage och andel av s.k. up-front provision inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt för förmedling av aktier, andra andelar och fordringar i 3 kap. 9 § tredje stycket 1 ML. Skatteverket anförde bl.a. följande. Den prestation för vilken bolaget uppbär ersättning från Y AB består främst i att lämna in order i sina kunders namn. Bolaget agerar inom befintliga kapitalförvaltningsuppdrag, diskretionär eller halvdiskretionär (individuell) förvaltning. Vid den diskretionära förvaltningen tas ingen kontakt med kunden i samband med köp eller försäljningar av värdepapper. Verket är därför tveksamt till om bolagets tillhandahållande gentemot Y AB kan utgöra förmedlingstjänst, särskilt mot bakgrund av RÅ 2003 ref. 72 och RÅ 2003 not. 189 och 190.

X AB bestred bifall till Skatteverkets överklagande och yrkade att Regeringsrätten skulle fastställa Skatterättsnämndens förhandsbesked. Bolaget anförde bl.a. följande. För att bolagets erhållna del av courtage respektive up-front provision ska bedömas som ersättning för tjänster undantagna från skatteplikt måste bolaget uppfylla de krav på förmedling som EG-domstolen uppställde i målen C-235/00, CSC och C-453/05, Volker Ludwig. Bolaget utför sådana prestationer som är specifika och nödvändiga för att värdepapperstransaktionen mellan kunden och depåbanken utförs. Bolaget ingår även avtalet med depåbanken för kundens räkning, men är inte självt part i depåavtalet och har därmed inte något eget intresse av innehållet i detta avtal. Bolaget ingår för kunds räkning avtal med depåbanken i och med att en ny order läggs. Dessa avtal är till sitt innehåll standardiserade, dvs. bolaget förhandlar inte om avtalsvillkoren med depåbanken. Bolaget intar i stället ställning som en mellanman vars prestationer är av sådant slag att de är nödvändiga för att avtalet mellan kunden och depåbanken ska slutas. En av bolagets uppgifter är att informera depåbanken om de av bolaget bearbetade kunderna och möjligheterna att ingå avtal. Av ovanstående resonemang följer att bolaget bereder depåbanken tillfälle att sluta avtal om köp eller försäljning av värdepapper. Mot bakgrund av detta anser bolaget, med stöd av målen CSC och Volker Ludwig, att dess ersättningar i form av courtage och up-front provision utgör ersättningar för från skatteplikt undantagen värdepappersförmedling. Bolaget konstaterar, i enlighet med Skatterättsnämndens uttalande, att de aktuella tjänsterna har stora likheter med de tjänster som var föremål för Regeringsrättens bedömning i RÅ 2003 ref. 72. Såsom Skatterättsnämnden slog fast har emellertid EG-domstolens dom i målet Volker Ludwig medfört sådana förändringar av rättspraxis att bolagets tjänster kvalificerar sig som från skatteplikt undantagen värdepappersförmedling.

Regeringsrätten (2009-06-02, Eliason, Wennerström, Nord, Kindlund, Ståhl) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten gör samma bedömning som Skatterättsnämnden.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

Föredraget 2009-04-29, föredragande Norling, målnummer 6792-08

Sökord: Mervärdesskatt; EG-rätt, mervärdesskatt; Förhandsbesked, skatter, mervärdesskatt

Litteratur:
